

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 3/2019-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], t. č. v [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Ivanom, Námestie SNP 41, Zvolen, vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky príkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1 Nt 13/2016 z 24. mája 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 5. novembra 2018 doručené dve podania [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktoré boli označené ako „sťažnosti“. Týmito podaniami sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 5 ods. 1 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6

ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 118/2011.

Zákonný sudca okresného súdu totiž svojimi rozhodnutiami na hlavných pojednávaniach konaných 18. októbra 2017 a 3. októbra 2018 konal pri ukladaní súhrnného trestu v rozpore s uvedenými článkami ústavy, dohovoru, Trestným zákonom (konkrétne § 42 Trestného zákona) a judikatúrou. Týmto konaním zákonného sudcu bol sťažovateľ protiústavne a protizákonne väznený viac ako 3 roky, a preto sa sťažovateľ domáhal o priznanie odškodného v sume 200 000 € a náhrady trov právneho zastúpenia. Zároveň sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal príkaz na jeho okamžité prepustenie na slobodu.

2. Po preskúmaní obsahu oboch podaní ústavný súd zistil, že v nich sťažovateľ označil ako svojho právneho zástupcu advokáta JUDr. Ľubomíra Ivana. Keďže podania sťažovateľa nespĺňali zákonom predpokladané náležitosti uvedené najmä v ustanoveniach § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde, sťažovateľom uvedený právny zástupca bol vyzvaný na predloženie kvalifikovanej ústavnej sťažnosti (vychádzajúc z obsahu uvedených podaní sťažovateľa a po dohode s ním). Z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde totiž vyplýva, že v konaní pred ústavným súdom sťažovateľ musí byť zastúpený advokátom, čo však neznamená iba samotné zastupovanie sťažovateľa, ale aj v jeho mene vypracovanie kvalifikovanej sťažnosti.

3. Dňa 25. novembra 2018 bola ústavnému súdu doručená kvalifikovaná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy príkazom okresného súdu sp. zn. 1 Nt 13/2016 z 24. mája 2017 (ďalej len „napadnutý príkaz okresného súdu“).

4. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že *„porušovateľ uznesením zo dňa 24.05.2017 povolil obnovu konania vedeného Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 3T/118/2011 a zároveň zrušil výrok o mojom odsúdení v uvedenom konaní v trvaní 5 rokov a 10 mesiacov, z ktorého som mal v tom čase vykonaných takmer 5 rokov a 6 mesiacov.*

Napriek tejto skutočnosti som nebol prepustený na slobodu, ale som naďalej (teda rok a pol od uvedeného rozhodnutia) umiestnený v ústave na výkon trestu, keďže súd ma

síce príkazom zo dňa 24.05.2017 prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ale okamžite mi nariadil výkon ďalších v tom čase právoplatne uložených trestov, celkom v trvaní 3 roky a 6 mesiacov.

Uvedené ďalšie dva tresty (v trvaní 2 roky a 6 mesiacov a jeden rok) však vykonávam podľa príkazu porušovateľa od 24.05.2017, pričom sa ale vôbec nikde nezohľadnil výkon skoršieho, zrušeného trestu.

Ak by sa bol totiž tento zohľadnil, nemal som byť vzatý do výkonu trestu, keďže v tom čase som už trest, ktorý bolo potrebné vykonať (3,5 roka) mal vykonaný, dokonca som mal vykonané o 2 roky viac (v dôsledku vykonávania zrušeného trestu) ku ktorým do dnešného dňa pribudlo 1,5 roka, teda možno konštatovať, že ku dňu 24.05.2017 právoplatne uložené tresty som už vykonal, dokonca k dnešnému dňu 2x (3,5 roka x 2).

Pre úplnosť uvádzam, že konanie vedené porušovateľom pod sp. zn. 3T/118/2011 nie je doposiaľ právoplatne skončené.“.

5. Na základe uvedeného sťažovateľ v petite sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jeho v bode 3 označeného práva napadnutým príkazom okresného súdu. Sťažovateľ ďalej žiada zrušiť napadnutý príkaz okresného súdu a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Okrem toho sa sťažovateľ domáha, aby mu okresný súd zaplatil sumu 200 000 €.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštantne uvádza, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Preto jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

11. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

12. Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo Trestného poriadku.

13. Podľa § 63 ods. 1 Trestného poriadku lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

14. Podľa § 63 ods. 4 Trestného poriadku lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

15. K sťažnosti sťažovateľa bol priložený aj prípis [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] č. k. ÚVTOSaÚVV-1361544/13-2017 z 19. júna 2017 (ďalej len „predmetný prípis“), ktorým bol právny zástupca sťažovateľa vyrozumiený o vybavení žiadosti o prepustenie sťažovateľa z nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že predmetný prípis bol spolu s fotokópiou napadnutého príkazu okresného súdu doručený právnomu zástupcovi sťažovateľa 23. júna 2017. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť bola zjavne podaná už po zákonom ustanovenej lehote uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

16. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03).

17. Z už uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

18. Keďže sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. januára 2019